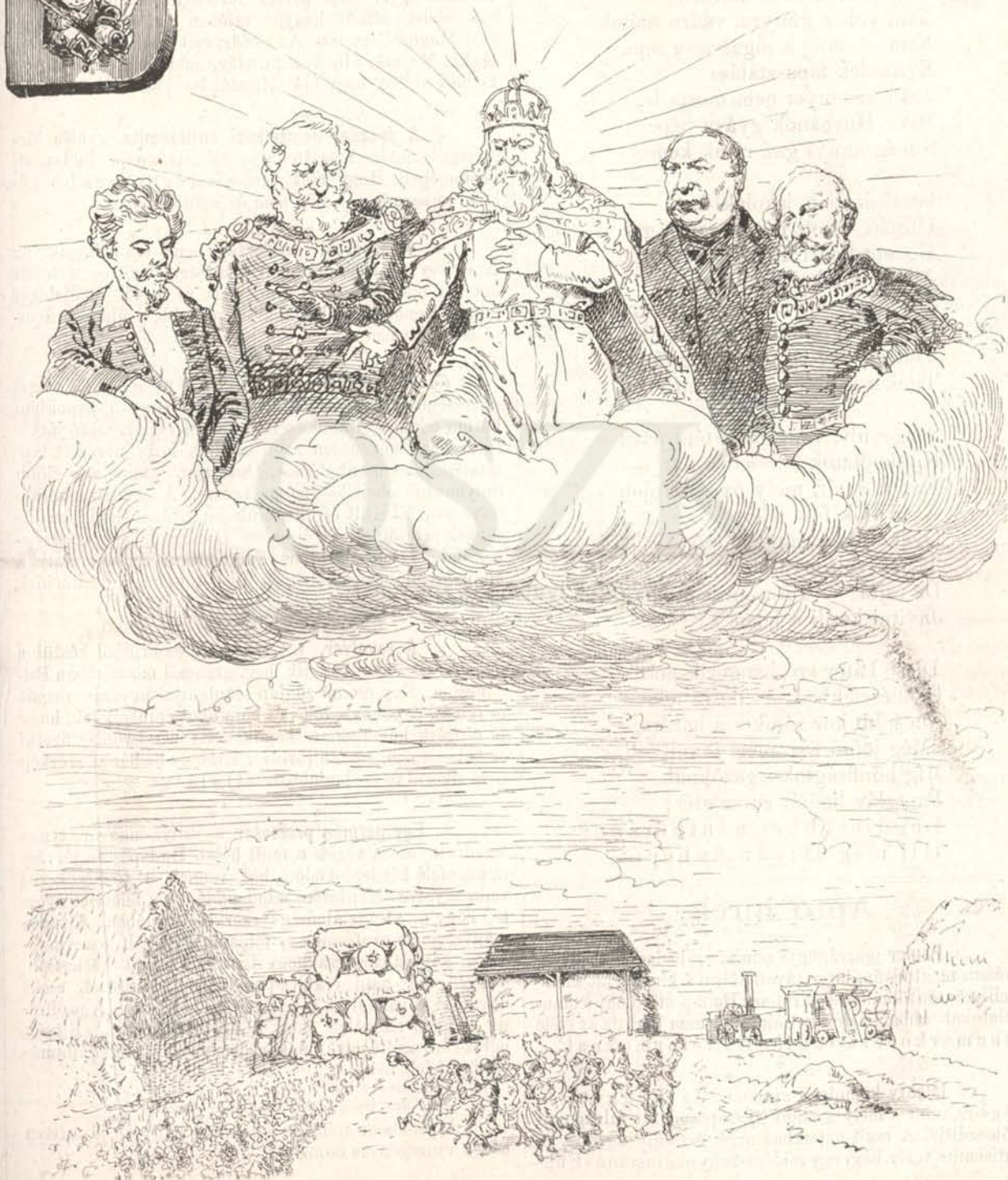

BORSSZEM JANKÓ

SZENT ISTVÁN NAPJÁN.

Mennybéliék. Édes magyar népünk, mi ellenünk nem lehet panaszod, — hullajtottunk rád áldást eleget. Vigadj, mulass, de aztán el ne rontsd meg az azt a jó sorsot, a mit mi szereztünk meg neked!

A luhteránusokhoz.

ISELTETEK ti gúnyt és szégyent
Pirulva békén, csöndesen;
Nem volt a gúnyra, vádra szótok,
Nem — még a rágalomra sem.
Évtizedek tapasztalása
Azt a szennyet nem mosta le,
Mit a Hurbánok gyáva népe
S még annyi gaz rátok kene.

Istenházában, iskolákban,
Utczán — ott henczegett a gaz
E szent hon romlására törve,
Ajkán szitok s hazug panasz.
S a míg a hitvány gyöngé arra,
Hogy megrenditse ezt a hont,
Veletek egy egyházba járván,
Titeket is szégyenbe vont.

Szégyenbe vont, mert tétovázva
Kapkodtatok s késett a tett, —
Késett az ár, mely összecsapjon
Az árulók feje felett.
Övék vala a harsogó szó,
Tiétek volt a türelem.....
Dé rajta! — Im a mult hibáit
Javitni kezdi a jelen.

Dicső bátor szó hangozik már
Gyűléseitekben, — tette fel!
S a jobb kor rátok s a hazára,
»Még jönni fog, mert jönni kell!«
Míg honfiségtok a gazoknak
Panszláv ligáját zuzza szét;
Legdicsőbben a luhteránus
Üli meg István ünnepét!

Apró hírek.

△ **Pauler** igazságügyi miniszter badacsonyi magányában megtudván, hogy távollétében a kir. kúriát kimeszelik, rögtön fölháborodva rohant Budapestre, hogy a munkálatokat abban hagyassa, miután ő nem barátja az eféle elhamarkodott, radikális reformoknak.

⊙ **Istóczy** komolyan aprehendál a »Függetlenség«-re, mint a mely a zsidó faj szaporodását tulságosan előmozdítja. A mult napokban arról értesült ugyanis az antisemita vezér, hogy egy zsidóasszony elolvastván a »Füg-

getlenség«-nek egy zsidó-irtó rémes förmedvényét, ijedtében — rögtön három gyermeket szült.

+ „**Hova lett a Gál Magda?**“ ez a czime Mikszáth Kálmán egyik szép palócz történetének, mely határozott felelet nélkül hagyja valóban azt a kérdést, hogy Gál Magda hova lett. Az eszlári eset óta e rejtély is kiviláglik. Ma már alig van fölvilágosodott ember, a ki kételkednék abban, hogy Gál Magdát lesakterozták a zsidók.

⊙ **A drezdai nemzetközi antisemita** gyűlés hírszerint szintén meglátogatja az istvánnapi budapesti népünnepet. Hogy részt vesz-e a leghosszabb fülek versenyén, — még nem egészen bizonyos.

* **A fővárosi rendőrség** nem szándékozik az Andrássy gróf palotájában elkövetett betörés tetteseit kutatni, már csak azért sem, mert az illetők rendjeleket loptak. Rendőrségünk sokkal szerényebb, semhogy érdemeikre pályáznék.

⊙ **Kitünő kollégánk** — a »Függetlenség«, szivessége folytán arról értesülünk, hogy a napokban három fekete kaftános és hunczutkás eszlári zsidó járt a fővárosban egyenesen azon czélból, hogy nevezett lap-társunk jeles munkatársát, Didó urat — mint már előbb Solymosiné ebeit — megmérgezze. A gaztett szerencsére nem sikerült és olvasóink bizonyára élénk derűtlenséggel értesülnek arról, hogy Didó ur kitünő egészségnek örvend és ezentul is az eddigi buzgalommal folytatja a bünpalástoló és sakterkodó liga rejtelmes üzelmeinek leleplezését.

× **A revolver**, t. i. az mely papirosból készül s nyomda festékekkel töltetik meg, grasszál mostanában Budapestben. Egy csomó zuglap ajánlgatja ugyanis magát uraknak, papoknak, okos és nem okos embereknek, hogy jó pénzért hozza az arczképüket. Ki elég gyöngé fizetni és beleegyezni, az van revolver által, — ha bár az arczkép nem sikerül is — legjobban eltalálva.

= **Egy germán professor** a szitya-magyar typus tanulmányozása végett a mult héten Budapestben járván, mindenfelé kérdezősködött, hol vannak a tőzsgyökeres vadmagyarok. Kérdésére mindenfelé azt a feleletet nyerte, hogy a »Függetlenség« szerkesztőségében. A tudományszomjas professor egy félnapig álldogált a szerkesztőség kapujában, csakhogy igazi szittyákat láthasson. Végre este, napi erkölcs-purifikálás végeztével, csakugyan ki is rukkoltak a szittyák műhelyökből. A professor élénken vizsgálva őket, a körülállóktól a szittyák nevét kérdezgeté, mire valaki az ismert bécsi nóta dallamával így felelt neki:

»Das ist der Verhovetz, das ist der Pókorni
Und der Hentaller ist auch dabei.«

A professor szent borzalommal hallgatá e szittyá nevek vadregényes csöngését.

TÖRÖKFOGÁS.

Angol. „Fogtam törököt, de — viszem.“

Turóc-zólyom.

(Főispán-beiktatási rigmus.)

A orosz világ nyelve akármit is szóljon,
Dicső két vármegye lesz még Turóc, Zólyom.
Hányszor kikiálták: panszlávoknak fészke! —
Két jó magyar ül most az ispáni székbe.

Ha lesz mindkettőnek szíve-esze helyén,
Beborul a csillag a panszlávok egén.
Henczegj Hurbány népe, nem rettegünk juszth se,
Rátok ver Radvánszky s nem marad el juszth se!

Kállay Boszniában.

(Saját külön tudósítónktól.)

Szerajevo aug. 10-én. Kállay ideérkezett. A város előjárósága és óriási néptömeg fogadta. A város ünnepi díszben. Minden bosnyák ünneplő ruháját öltötte fel és zsebkendőt vett magához. Kállayt, bárhol megjelen, lelkes üvöltéssel fogadják. Viharos lelkesedés.

Focsa aug. 12-én. Kállay megjött. Az egész lakosság két mértföldnyire ment elébe. Bosnyák szilvalekvárból készült diadalíven hajtattott a városba. Bosnyák dusiczák, állítólag fehér ruhában, rózsákat hintettek utjába. Óriási lelkesedés.

Travnik aug. 15-én. Itt van! Az egész város magánkívül van örömeiben. Megérkeztek a polgármester és a mufti diszkolót járt el tiszteletére. A lakosság diszbukfenczeket hány. Este bankett a »fületlen osztrákhoz« címzett fogadóban és kivilágítás, melyhez két font milligyertyát rendeltek Budapestről. Leirhatlan lelkesedés!

Bihács aug. 18-án. Megérkezett! Városunk örömmámorban uszik. Az összes polgárság megfogadta, hogy e nagy nap emlékére ennek minden évfordulóján megmosdik. A lelkesedést szóval kifejezni lehetetlen!

Szerajevo aug. 31-én. Kállay egyedül érkezett ide. Kiséretét felkoncizolták a fellázadt bosnyákok. Husz ezer benszülött fegyverben áll. Kérünk százezer katonát és hatvan milliót. (Ki mer fogadni rá, hogy nem így lesz?)
Szerk.

Gyászjelentés.

Arabi pasa mint apja, a khedive mint anyja, John Bull mint férje és az egyiptomi háboru mint gyermeke — mélyen megszorodott szívvel jelentik szeretett leányuk, illetőleg neje és édes anyja

Konferenczia asszonynak

a diplomáciai csodadoktorok összes therápiái tudománya daczára, e hó 16-ikán vér- és eszme-szegénység folytán bekövetkezett végfeloszlását.

Az istenben boldogult az európai hirlapok vezércikkeiben fog örök nyugalomra tétetni.

Az engesztelő gyászmise a ramlehi síkon tartatik meg. A szokásos diszlövéseket az angol Royal Artillery ezred szolgáltatja negyvenfontos Gatling ágyukkal.

Béke hamvaira!

Arabi basa naplójából.

(Nulla dies sine linea.)

Alexandria, jul. 25.

KHEDIVE nem osztozik nézeteteimben. Mit nekem khedive! Elcsapom a khedivét. — Ez a vonás azt jelenti, hogy már megvan. Khedive ur ön detronizálva van, mehet, — el van csapva. Szervus! Mától fogva én vagyok a khedive. Nagyszerű érzés ez: khedivének lenni!

Alexandria jul. 26.

A miniszterium nincs egy nézetem velem. Mit nekem miniszterium! Elcsapom. — Elcsaptam. Mars hinaus miniszterek! Én vagyok a miniszterium. Nem rossz az, mikor az ember miniszterium.

Kairó, jul. 27.

Seymour angol admirális henczeg! »Kedves Seymour! Ont ezennel elcsapom s ön helyébe magamat nevezem ki az angol flotta főparancsnokává. — Arabi.« — No tessék, most már flotta-főparancsnok vagyok. Ennyiből áll az egész.

Kairó jul. 28.

Az európai nagykövetek nekem nem tetszenek. — Meg van. Elcsaptam őket. Én vagyok az európai nagykövetek.

Kairó jul. 29.

Dervis basát elcsapom. — Kinevezem magam Dervis basának. Dervis basa vagyok.

Tanthen jul. 30.

Gladstonet állásától ezennel fölmentem. — Elcsaptam Gladstonet. Én vagyok Anglia miniszterelnöke.

Tanthen jul. 31.

Viktória császár-királynőt ezennel detronizálok. — Én vagyok e perctől fogva India császára, Anglia királya. Ja szom!

Ramleh aug. 2.

A seik ül izlam egy hosszú ősz szakállal ellátott pimasz, kit állásából ezennel elmozdítok, — s miután már öt így elcsaptam, magamat helyébe sheik ül izlammá ezennel megteszem.

Ramleh aug. 15.

A szultán egy tutyi-mutyi fráter, kit én ezennel detronizálok. Szultánná helyébe kedvelt Arabi basámat nevezem ki. — No most már én vagyok a khalifa.

aug. 21.

Ezentul, a sok irka-firka helyett egyszerűen így jelzem azt, hogy »elcsapom« —, ezt meg, hogy »kinevezem« így X. Tehát Bismarckot —, Arabit Bismarckká X.

aug. 22.

Grévyt —, Arabit a Francia köztársaság elnökévé X.

aug. 23.

Umberto olasz királyt —, Arabit Olaszország királyává X.

aug. 25.

Alfonso spanyol királyt —, Arabi spanyol királyává X.

aug. 28.

Minden még eddig általam nem detronizált fejedelmeket ezennel —, Arabi basát helyeikbe ezennel X.

aug. 29.

»Kedves Leo! Római pápai székből önt ezennel —, miután pedig e detronizáció új pápa creációját követeli, Arabi basát ezennel X. — Arabi.«

aug. 30.

Allah nem segít rajtam és nekem. Allaht tehát ezennel — és helyébe Arabit X.

sept. 1.

Már mindenkit detronizáltam és elcsaptam. Nincs már senki más hátra, mint magam. Elcsapom tehát ezennel magamat. — Megvan.

Szent István-napi lap, szerkesztette a Toldy Ferike.

Mély bölcsességek.

Oh! Istenek! miután! arról! értesültem! hogy! ti! mint közraktári tisztviselőre valami hallatlan imperatori hatalmat akartok erőnek erejével rám tukmálni, utasítalak benneteket, hogy miután én a hatalmat megvetem, a helyett nekem boldogságot szervirozzatok!!!!

Ábrányi Füleml.

Szebb a minoritások lapjánál a magasabb, mint a majoritásénál az alacsonyabb gázsi. **Ifj. Ábrányi Kornél.**

Nem a sajtót, de a sajtót szeretem.

Acsády Ignác.

Jót tenni kötelesség; jót ehetni: boldogság!

Balás Sándor.

Semmiből »Egyetértés«-t teremteni, — hát ez kutya?

Csávolszky Lajos.

A szeretet és jótékonyosság a magyarság érdekeit mozdítja elő — de, hogy miért, hogyan és mikép? — arra kíváncsi maga

Hindy Árpád is

az »Ellenőr« szerkesztője s a sajtóiroda leendő tagja.

Öreg gavallérnak fiatal gyerekekkel mulatni, praktikus dolog; a kik nem látják, őt is fiatalnak hiszik.

Kvassay Ede.

Milyen szépen fordítottam volna én le Petőfiének azt az egy versét, a melyet nem irt meg!

Neugebauer László.

Nem jó azt hinni, hogy a »Durazzói« nyer, mert kellemetlen a csalódás; jobb azt hinni, hogy nem nyer és mégis megnyerni a pályadíjt. **Bunda Jóska.**

Régen a szegény nép izzadt, ha meleg volt; most nem izzad, ha nincs meleg. Töprengnek azonban a fölött, vajjon izzadnak-e a főurak is? Tán — igen! Higyjem, ne higyjem?

Szana Tamás.

Kova nélkül is szikrát üt a jó Aczél.

Verhovay Gyula.

Szép dolog lehet az a szeretet, — hallottam róla sokat beszélni.

Lartók Bajos.*

* Nbne. Ez saját külön szójátékom. **B. L.**

*

No de már ha ilyen nagyon bölcssek az urak, nem mondhatnák meg nekem azt is: mitől döglök a légy?

Kospallagh Ambrus

szt. Istvánnapi fölránduló.

Dr. Hombár Mihály
védbeszédéből.

— Tekt. Törvszék! Tehénlopással vádolt védezcemnél enyhítő körülményül kérem betudni azon kinos perczeket, melyeket az állítólagos tett elkövetése alkalmával, a tehen hangos bögései miatt átélni kényszerült; azon nemesebb a tya i érzésre valló gondoskodást, melylyel a tehenet borjától el nem választotta s végre azon körülményt, hogy védezcem nem a »sémi« fajhoz tartozik, mit is a legépebb és leghitelesebb bizonyítékokkal igazolhatok.

— Kérem tek. Törvényszék, ha védezcem Tollas Gáspár, felhevülésében a feleségének ő reá célzatosan és sértési szándékkal kiöltött nyelvét erősen megcsavarta is, ne tessék azt súlyos testi sértésnek qualificálni, mert annak a nőszemélynek tanuk és szakértők szerint a nyelve vajmi könnyű volt, — úgy pergett az mint az orsó. Tehát t. törvényszék, itt legföljebb csak könnyű testi sértésről lehet szó.

A világ legerősebb embere.

OHLIG Ernőnek hívják. Amerikából való. A redouteban produkálja magát. »Ezer forintot egy poloskáért!« ez a jelszava. T. i. a ki földhöz vágja, annak ezer forintot kész . . . igérni.

Saját vallomása szerint ő a világ legerősebb embere. Egy sült ökörrel egy maga megbirkózik. A legerősebb paprikát úgy bekapja, hogy nem is kukorékol többé a gyomrában. Nincs oly izmos rosztbif, hogy be ne gyomrozná. A legfontosabb gombócokkal csak úgy játszik s a mázsás puddingot is erőlködés nélkül fogára veszi. Gyomrának ereje rendkívüli; száz pár virsli nyomásának ellentáll, még pedig belülről. Még a saját árnyékát is

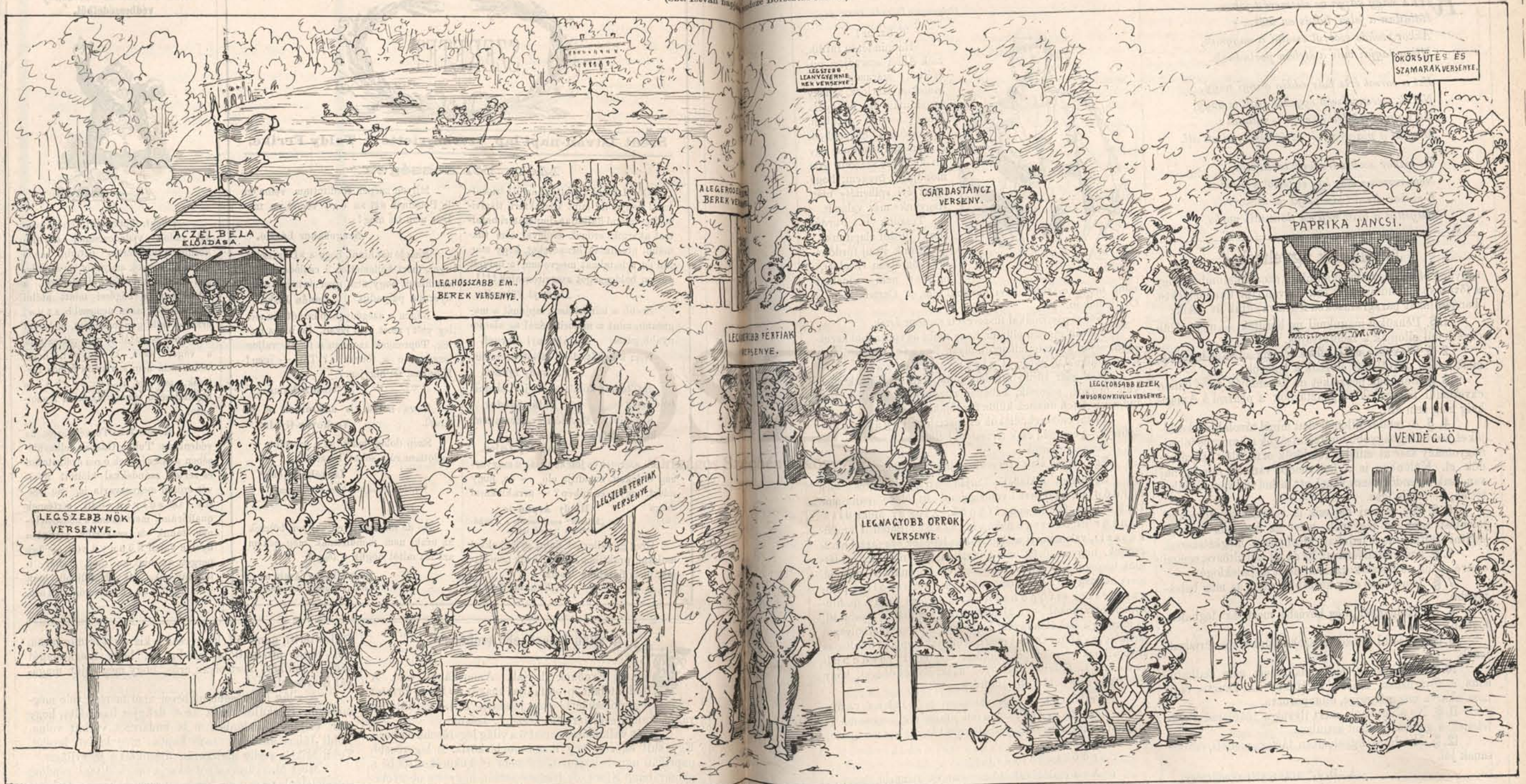
földre teríti, annélkül, hogy csak a kis ujját is mozgatná. Sőt végső produktója mindig az, hogy maga-magát vágja a földhöz, mert olyan erős, hogy még saját magánál is erősebb.

A világ legerősebb emberei nem mertek vele megbirkózni. Herkules maga azon ürügyet használta, hogy már meghalt, különben ő is kudarcot vallott volna. Toldi János állítólag nem kapta meg kihívó levelét, Toldi Miklós pedig idejekorán átszökött a másvilágra.

Most Magyarországot akarja meghódítani, rendőri engedélylyel. »Fenn az Ernő, nincsen kakas?« Dehogy nincsen! El még Bakator bácsi, meg Egri ur, meg Szegzárdi koma, ezeknek bármelyike majd csak leveri lábáról a világ legerősebb emberét is!

ORSZÁGOS NÉPÜNNEP.

(Szt. István napján rendezé Borszsem Jankó.)

Rendezik neked
 Nagy népünnepet
 Ó! tisztelt publikum!
 Csinadatta-bum-bum-bum!

Gladstone szobra.

RITKA nagy kapja az elismerést jókor,
Hálátlan a jelen, hálás az utókor;
Akkor szokás szobrot emelni a nagynak,
Mikor tagjai már a sírban porladnak.

Ezt a sorsot érte már eddig annyi nagy,
Náluk szerencsésebb egyedül csak te vagy,
Ily nagy diadalra el csak te jutottál:
Menj ki a piacra, — az ércszobrod ott áll.

De mikor szobrodra esik tekinteted,
Nem rezzen-e meg egy sejtéstől kebeled:
E szobor átszállván majd az utókorra,
Helyetted a britt nép ezt döntendi porba.

Jó falusiak figyelmébe

vagyunk bátrak egyetmást ajánlani, azon alkalomból, hogy a fővárosba rándulnak a szt. Istvánnapi ünnepélyekre. Tanácsainkat paragrafusokba foglalva adjuk át nekik:

1. §. Pénzüket maguknál ne hordják, — mert tőlük okvetlenül ellopják a zsebtolvajok.
2. §. Pénzüket szállásukon semmiesetre ne hagyják, mert onnan okvetlenül elviszik a betörők.
3. §. Bankban pénzeiket ne deponálják, mert onnan okvetlenül megszökik a pénztárnok a pénzzel s Amerikáig meg sem áll.
4. §. A rendőr állomásokat minél távolabbra kerüljék el, mert a legnagyobb huntczfutságok a humoros tolvajhagyomány szerint mind a rendőrök orra előtt követendők el. Különben is a hol rendőr van, ott mindig baj van, csak a rendőr nincs sehhol ott, a hol baj van. Ez hihetetlen, de mégis igaz.
5. §. Ha valami baj esik is velük, a rendőrségnél jelentést soha ne tegyenek, mert az úgy sem tud soha segíteni rajtuk, de a bajukat bizonyosan megkétszerezi.
6. §. Ismeretlen férfival, ha az jól van öltözve, semmi esetre szóba ne bocsátkozzanak, mert az balekfogó.
7. §. Ismerőssel még kevésbé, mert az még balekfogóbb.
8. §. Hölgygyel még kevésbé, mert az legbalekfogóbb.
9. §. Roszszul öltözöttel szóba állni eo ipso őrizkedjenek.
10. §. Ne egyenek, ne igyanak, mert nem tudhatni soha a fővárosban, nincs-e az étel és ital akarva, vagy nem akarva megmérgezve, álomporozva.
11. §. Ne alugyanak, mert ilyenkor tökéletesen védtelenek, a gonosztévőkkel szemben.
12. §. Mindezek figyelemben tartása mellett, mulásanak jól.

A „B. J.” praeventiv rendőrsége.

Fürdői levél.

Czigánytő-Pióczás 1882. aug.

T. Sz. ur!

»Ha mindenki fürdik, csak Abszi maradjon puczéron, szárazon?» — mondom Kárlosz, a nagy kozák után. Mi, kik egész évben uszunk pechben, »disznóban«, deficitben, csak megérdemlünk egy kis kedélyes szezont. Azt mondja az öregem, hogy egész évi »pihenés« után »tegyünk« már valamit.

Teszünk is. Fürdőzünk; fürdőt alapítunk.

Élünk itt új fürdőhelyünkön olyan »ivadot«, a milyent nem csinálhat-

nánk még 10-szeres havi gázsibul sem, se Osztdendőben se Osztdindiaikon.

Nóbel passziókkal fűszerezett szezont értek.

Bátran merem állítani, hogy nincs az egész föld kerék-ségén olyan gyorsan felkapott, olyan fesztelen fürdőhely mint a mienk, új nevén »Czigánytő-Pióczás.«

Van már fürdő minden gondolható nyavalyák ellen. Van öregek, pohosak, babátlan asszonykák, busulók, meg tudja a jó Isten miknek külön fürdőjük.

Fiatal emberek, diákok és specialiter jogászok fürdőhelye, — ezt még csak teremteni kellett.

Megteremtettük.

Egy 24 óra alatt szervezkedtünk és építkeztünk.

Egyhangu kikiabálás után engem tettek meg fürdődirektornak vendégeimül itt időző pajtasaim. Dákó Pista lett főmurfőnök, Ziczér Muki diszbankár és blattgondnok, Sláger Bandi fürdőkasszir, valamennyi uszógatyák és lepedők öre (azzal heczöljük, hogy az örök mind invalidusok, a milyeket ott látunk biczegni a bibliothékában elsőéves korunkban!) no meg, mert hát nagyon ambiciózus a gyerek: kontrolór, pincezester és főpohárnok. Korogi Tóni t. m. filozopter barátunkat — a ki édes anyám jóvoltából nyaral itt, és jelenleg a szakácskönyvet kopirozza, a pamutgombolyagot tartja és az »Áhitat Órái«-t meg a »Hölgyek Lapja«-t fölolvassa anyáméknak — mondom, Korogit megtettük fürdőbölcsésznek. Folyton somolyog a jámbor és óbégat, hogy jelöljük ki már neki a »hatáskörét.«

Fürdődoktor és valóságos b. »titkos tanácsos« a dr. Metszi Friczi, a mi mulatós körorvosunk. Ő állapította meg a mi fürdőszabályzatunkat, melyet ide igtatni batorokodom.

Fürdőszabályzat.

1. A víz csak kívülről használandó. Belülről, hogy az évdívadhasznos legyen, ételitalkúra ajáltatik. Levesek gyakran vcsendők, első sorban a hegy levei.

2. Közvetlen ebéd utáni fürdés tilos. E helyett mozgás ajánlatik. Tanácsos azonban a nyugalmat csak az altestre szorítani. Ülő helyzetben karok és ujjak mérsékelt mozgása jó. Legjobban elérhető ez holmi nem igen izgató társasjátékok, pl. makaó, nasi-vasi stb. által.

3. A napi kúra ideje úgy osztandó be, hogy az étkezés és említett üdvös testmozgás közt legalább 8—10 percz szabad idő maradjon.

4. Az olvasmány megválasztásánál gondosan kerülendő minden, a mi felizgathat, vagy mélyebb gondolkozást követel. Így a fürdőigazgatóság szigorú kötelességének fogja ismerni egyrészt gyanus, fővárosi hitelezőktől érkező leveleknek, másrészt tudományos könyveknek lefoglalását.

5. Táncvigalmak, u. n. kanmurik s hasonló mulatozások a reggelin túl nem terjedhetnek, esetleg az est beállta előtt nem folytathatók.

Hát a fürdővendégek? — kérdi T. Sz. Úr. Vannak bőven. Tetszik tán tudni, hogy a l a n d ó vendég csak budapesti v. vidéki jogonc lehet, tehát ezennel csak a f u t ó vendégekről akarok megemlékezni.

Vidékünk egész intelligenciája melegen, támogat bennünket. P ő d r ő d y Lojz, a szolgabíró, C z o m b Marcz az esküdt, meg P e n n a y a nótárius Váraljáról majd mindennapi vendégeink.

Hogy hívei legyünk az igazságnak, meg kell vallanunk, hogy daczára szabinianus-római törekvéseinknek, még eddig nem sikerült nagyobb nöközőnséget hódítanunk. Ez sem rajtunk mulik, hanem korunk ostoba és konok előítéletein.

B r e k e g e kántorék a szezonon át már egyszer szerencsétlettek minket b. jelenlétükkel, miután azonban sovány leányaik meghíztak, köpczös bugyelárisuk megsoványodott — teljesen kurálva eltávoztak.

Multkor, ép mikor eladta a tiszta buzáját, az öregemet is kicsaltuk a fürdőbe. És édes apám uramba olyan vig szuszt diktált az itteni kedélyes társadalmi s fürdő-élet, hogy két czilinder bor közt kibőfentette, hogy bizony még se volt ő diák korában mindig első eminens. (Ez a kis enuncziációja legalább havi 25 florjébe fog kerülni!)

A F i t y ó k Marcz bandája a »Kurkapelle.« Szörnyen sok tust kell huznia a mióta a blattban Z i c z e r Muki graszszál és brilliroz. Olyan keze van a ficzkónak, hogy már elhátároztuk, hogy ha majdan a jó Isten magához szólítja kibiczelőnek, úgy fogják örizni a kezit messzi jogász generációk, mint a szt. Istvánét.

Nagyon is hosszúra nyúlt leveletem, engedje meg, hogy egy kis ivadi krónikával fejezzem be.

Mult hó elején igen sikerült z s i d ó f i ú m á r t o g a t á s derítette föl a t. cz. fürdőközönséget. Az idevetődött V ő r ő s h e g y i gyereket ugyanis egy kis ferbli-sitzbad alkalmával derekasan b e m á r t o t t u k.

Azután hatalmas éjjeli »T o m b o l a« (magyarosabban: t o m b o l á s d i) mulattatott bennünket.

Mindezt lendületteljes Á d á m é s A n n a-báلكövette.

Igen élénk érdeklődést és hallatlan macskajajt keltett egy 38 órai i t a l - é s b l a t t v e r s e n y.

Furórét csinált a vidéken egy rendkívül fesztelen paraszthölgy-fürdetés, egybekötte piócza és r á k f o g d o s á s s a l, mely meztelen cigány purdék által eszköztetett stb. stb.

Minderről tán atkalmam nyilik még egyet mást elmondani. Most még csak azon szerény honoráriumot bátorokodnám T. Sz. Úr b. emlékezetébe hozni, melyet e fürdői levelemért igérni méltóztatott. A Szerb- és Lövész utcák sarkán tátongó oroszlán barlang, vulgo diákmenház mélyéből már-már kihallom »szellemi füleimmel« ingóságaim kétségbeesett jajveszékését. Igen kérem, segítsük őket az oly rég nélkülözött napvilágra! Mindenki vidéken nyaral, csak ők maradtak mindeddig a füledt légü városban.

Addig is maradok

kitünő, megkülönböztetett és kiváló tisztelettel

T. Sz. Urnak

legalázatosabb szolgálja

Bukovay Absentius,
Jogonc.

Nyilatkozat.

Mi alólirottak a Budapesten f. é. és hó 20-dikán szt. István napján rendezendő népiünnep programmja által nyilatkozat tételére érezzük magunkat provokálva.

Az említett program ugyanis a 9-ik lap 59-ik tételben megengedi, hogy a nagy díjért ne csak minden magyar, de minden osztrák számár is versenyezhet. Ezzel szemben mi kijelentjük, hogy a versenyben részt semmi esetre sem veszünk, miután a rendezendő ünnepély épen Magyarországgal államiságának megünneplése, mely államiságot épen csak mi nem ismerünk el soha és semmi esetben.

Bécs, augusztus hóban.

Az összes ausztriai számarak.

VIDÉKI TROMBITA.

Dalárok Debreczenben.

(Kinrímelés.)

Debreczenben sok dalár —

Fület kínoz a dal ár.

*

Ha nem hamis a dal, — vig szer,

De borzasztó ám a gixer.

*

Fönn az égen varju károg

Lenn dalolnak a dalárok.

A czivis azt se tudja már:

Melyik madár, melyik dalár,

Mert őt a sok dalárnak hangja

Föl a felhőkig ragadandja.

*

»Frohner«, »Bika«, »Hungária« —

Itt zeng a legszebb ária.

Mert mik ahhoz molok, dúrok,

A mikor a palaczk dűrrog!

*

Száz szóznak is egy a vége:

Ihatnék a dalár gége.

Mihaszna András

fővárosi m. k. rendőr szemlélődései.

Az a!

Lopnak. Sokat lopnak. Igazán, e' már tulságos. Ez nem jól van, — itt olvasom a képes ujságban.

Nemcsak, hogy lopnak, de azt is mondja a képes ujság, hogy betöréseket tesznek, de még rabolnak is. Hiba ez, öreg hiba.

Itt van la, még az exelenciás urakat sem kimélik. Az Andrásy Gyula gróf ur ü exelenciájának a lakására is be mertek törni. Mert, hogy a Dorottya-utczai zsidót kirabolták, a csak semmi, — haszen a' zsidó, hogy a sugáruti pallásokat is kipuczták, asesok, — haszen a' csak pallás, hogy agyonütögetik meg kifosztják az embereket a se nagy vicz, haszen azok csak emberek, — de hogy egy gróf ü exelenciájának a lakásába, a hol tán még a rigli is aranyból van, éczakának idején beerőszakoskodnak, a má olyan dolog, hogy . . . nem szabad!

Mert hát mi lesz így a világból? Mert azt szeretném tudni, valjon mi marad, ha mindent ellopnak? Mire fogunk mi vigyázni, ha nem lesz semmi? Mit őrizünk mi, ha nincs rőnd?

Pedig kezdődik már megint a rendetlenség az ujságokba. Mert hát a mig csak egy irmagját is meghagyja a Thajsz Elek ur főkapitány ü meltósága annak a fajzatnak, mindég fog a rendetlenkenni, — ugy ám! Szidni a rendőrséget, — hát, ha a nem rendetlenség, akkor micsoda?

Aztán, mi is csak velünk a baja annak a pernahájder ujságíró nációnak? Az, hogy mi nem fogjuk el a gonosztévőket. Izgága, bolond szó! Hát hogyan az ángya térgyecalácsának a kinjába fogjuk el őket, mikor azt se tudjuk kicsodák-micsodák, azt se tudjuk milyenformák, azt se tudjuk hun lagnak, merre járnak, micsinálnak?

De persze, aztán mikor neki bātorkodik a Zsarnay alkaptány ur ü nagysága, oszt kiadja az ordrét, hogy fog-

junk el minden tizedik embert, majd csak kilutrizunk a sok közül egy hunczutot, — akkor ki ordít jobban mint az ujságíró?

Pedig hát el köll csak fogni valakit. A m ultkor is egy rendőr pajtásomra rábították fogja el a Löwi zsidót. A pajtásom bemegy egy kávéházba, aztán megkérdezi ott van-e Löwi? Persze, hogy ott volt, nem egy, de hat is, — hát ő egyet elfogott belőlük. Má most mit tehesen a pajtásom arról, hogy az a Löwi nem volt az, kinek lenni köllött volna? Azért az ujságok mégis kiírták a pajtásomat. Különbén jól esik neki, minek erőködött, vagy ha már erőködött, vitt volna be valamennyi Löwit, — csak köztük lett volna az igazi. Én az ilyen megbízást ugy végzem, hogy a zsebembe teszem a megbízó paksam étát, három nap mulva meg elővesszem, oszt ráírom, hogy »keresett nem találódhattvánn meg, Bpest főváros területénn létre nem hozható,« — aztán visszaadom a kapitány uraknak, a kik megnyugosznak benne.

Meg mit is mond ez az ujság? Azt, hogy a multkor bevittünk 3 ártatlan kis gyereket, aztán mikor fényes nappal végig cipeltük őket összekötözve az utcán azok pityeregtek, mi meg döngettük őket. Hát má a gyerekeket se lehessen megfenyíteni, hát még az is hatalmasabb legyen mint mi? Meg aztán ki tudja nem lesz-e még abból a háromból olyan akasztófárávaló, a kit majd akkor ugy se tudnánk elfogni, — így legalább előre éri őket a büntetés.

De ahun ni, a vak kődis. Erre tapogat az öreg. Gyere csak! Mars be a dutyiba, mivel hát aszongya a Thajsz Elek főkapitány ur ü meltósága, hogy rőndnek muszáj lönnyi!

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

K—y. Ha tudtuk volna, hogy fájni fog apróságunk, bizony nem adtuk volna ki. De hát a költők érzékenyek s olyan vicz is bántja őket, a mely nem talál. Az a kinek költői hírnevét irigyelni nem méltóztatik, igen megtisztelve éri magát már az által is, hogy egy olyan férfi mint ön, hozzá méri magát — holott ő nem is költő s ha az volna is, hírnév szerzésre, — hogy száz egyéb okot ne mondjunk, — még absolute nem volt fizikai ideje. — **Vak tag.** A kibogarázott dolog nem annyira csodabogár, mint inkább csak titános sulyok elvetés. — **F. D.** Nagyon kemény. — **R. E. A** »tudják, sőt sejtik« egy régi Titán-ban már szőrül szóra benne volt, de azért nem fogjuk rá a derék viczlapra, hogy minket plagizált. — **B—i.** A versről mi sokkal jobb véleményben vagyunk, mint ön. Különbén pedig igen kérjük, hogy a papirosnak csak egyik oldalára írjon, szegény szedőkre való tekintettel. — **Genie.** A hosszú hallgatás után való megszólalás igazán genialis. Vers, piktura egyaránt jeles. Várjuk azonban beama dolog végét s azután adjuk ki a mulatságos rémballadát épülésére és mulattatására a világnak. — **E. h. h.** Ügyes dolgok, de azt helyesen sejtí, hogy, miután csak egri lokális érdekekkel bírnak, a mi lapunkban nem közölhetők. Tán van önöknek valami jobb ujságuk, — ha mindjárt komoly is, — az bizonyára örömmel közölné, mint humoros színházi csevegést. Kéziratát nem dobjuk el néhány napig, hogy kívánatára visszaküldhessük. — *Több kézitról a jövő számban.*

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.